Försäkringskassans allmänna råd

ISSN 1652-8743

FKAR 2010:3

Försäkringskassans allmänna råd om ändring i Riksförsäkringsverkets allmänna råd (RAR 2002:2) om sjukpenninggrundande inkomst och årsarbetstid;

beslutade den 4 juni 2010.

Försäkringskassan beslutar i fråga om Riksförsäkringsverkets allmänna råd (RAR 2002:2) om sjukpenninggrundande inkomst och årsarbetstid
dels att det allmänna rådet till 3 kap. 2 § tredje stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring ska upphöra att gälla,
dels att beskrivningen av innehållet i 5 § Riksförsäkringsverkets föreskrifter (RFFS 1998:12) om sjukpenninggrundande inkomst ska ha följande lydelse,
dels att de allmänna råden till 5 § samma föreskrifter ska ha följande lydelse.

Till Riksförsäkringsverkets föreskrifter (RFFS 1998:12) om sjukpenninggrundande inkomst

5 §

Innehållet i bestämmelsen

Har en försäkrad med inkomst av annat förvärvsarbete än anställning under en följd av år i särskild självdeklaration redovisat lägre skatterättslig nettointäkt än vad som motsvarar skälig avlöning för liknande arbete för annans räkning, ska Försäkringskassan beräkna den sjukpenninggrundande inkomsten av detta arbete med ledning av de tre senaste årens taxering.

Försäkringskassan får beräkna den sjukpenninggrundande inkomsten till ett högre belopp än vad som framgår av den försäkrades skatterättsliga nettointäkt om

- näringsverksamheten fortfarande, efter utgången av den tid som anges i 3 kap. 2 § tredje stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring**,** är under uppbyggnad, eller
- det finns andra särskilda skäl som att näringsverksamheten har stark skuldbelastning, ändrade förvärvsförhållanden eller tillfälliga förluster.

Allmänna råd

Vid jämförelse av taxerade inkomster mellan år bör en omräkning av tidigare års taxerade inkomster göras med hjälp av innevarande års förhöjda prisbasbelopp.

Om de tre senaste årens taxerade inkomster visar en uppåtgående eller nedåtgående trend bör detta beaktas vid beräkning av sjukpenninggrundande inkomst. Om det går att göra en rimlig bedömning av årets beräknade nettointäkt bör beräkningen av den sjukpenninggrundande inkomsten göras med utgångspunkt från innevarande verksamhetsår.

En uppåtgående trend bör antas fortsätta om det inte med säkerhet kan konstateras att inkomstnivån kommer att sjunka i fortsättningen. Om en nedåtgående trend kan antas bli bruten under året bör detta beaktas vid beräkning

av den sjukpenninggrundande inkomsten.

Om de tre senaste årens taxerade inkomster inte uppvisar någon trend bör som huvudprincip genomsnittet av dessa inkomster användas för att fastställa den sjukpenninggrundande inkomsten. Detsamma bör gälla i de fall en inkomsttrend skapats genom tillämpning av bestämmelserna i inkomstskattelagen (1999:1229) om räntefördelning, expansionsfonder eller periodiseringsfonder.

Om en näringsverksamhet fortfarande**,** efter utgången av den tid som anges i 3 kap. 2 § tredje stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring**,** är under uppbyggnad, bör Försäkringskassan fastställa den sjukpenninggrundande inkomsten till den jämförelseinkomst som framgår av bestämmelsen.

Detta bör gälla även om jämförelseinkomsten är högre än den inkomst den försäkrade själv uppger. Om det däremot är sannolikt att nettointäkten efter uppbyggnadsskedet inte kommer att uppgå till jämförelseinkomsten bör Försäkringskassan fastställa den sjukpenninggrundande inkomsten till den nettointäkt som den försäkrade beräknas få när uppbyggnaden av verksamheten är genomförd.

Stark skuldbelastning bör anses föreligga när de långfristiga skulderna uppgår till 55 procent av tillgångarna.

I bedömningen av på vilket sätt stark skuldbelastning ska påverka nettointäkten bör den referensränta som gäller vid årets ingång användas.

Vid bedömning av om nettointäkten under en följd av år understigit jämförelseinkomsten, och vid beräkning av den sjukpenninggrundande inkomsten, bör bortses från inkomstår som inneburit en tillfällig förlust.

Dessa allmänna råd gäller från och med den 1 juli 2010.

FÖRSÄKRINGSKASSAN

EVA NORDQVIST

Eva-Lotta Germundsson